

536

8419

## MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

binnenlandse veiligheidsdienst

┌  
Aan Zijne Excellentie  
de Minister-President,  
Plein 1813 no. 4,  
te  
's-GR A V E N H A G E.

└  
L  
Uw kenmerk:  
Bijlage(n) : 1.  
Onderwerp : De toepassing van  
"klein geweld" in Nederland.

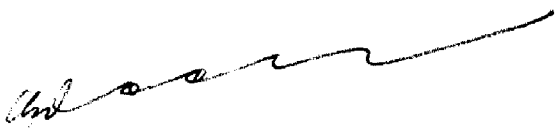
┌  
Ons kenmerk: 1317.572  
's-Gravenhage, 18 maart 1977.  
President Kennedylaan 25

VERTROUWELIJK

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie een rapport aan te bieden  
betreffende bovengenoemd onderwerp.

Een exemplaar van dit rapport zond ik aan de Ministers van Binnen-  
landse Zaken, van Buitenlandse Zaken en van Justitie.

HET HOOFD VAN DE DIENST<sup>h</sup>

  
Mr P. de Haan.

VERTROUWELIJK

Dit rapport bestaat uit 6 blz.

DE TOEPASSING VAN "KLEIN GEWELD" IN NEDERLAND

I. Inleiding

De recente plaatsingen van voornamelijk bezinebommen met tijdontsteking, o.a. bij topfunctionarissen van multinationals en vertegenwoordigers van Zuidafrikaanse instellingen h.t.l. en de "pesterijen", uitmondend in het werpen van molotov-cocktails, gericht tegen overheidsfunctionarissen en vertegenwoordigers van de farmaceutische industrie, vormen de aanleiding tot onderstaande beschouwing over de toepassing van al dan niet "klein" geweld in Nederland en over de organisaties die dit geweld hanteren.

II. Geschiedenis

A. De Rode Jeugd (1966-1974)

De Rode Jeugd is ontstaan als een maoïstische groepering van voornamelijk werkende jongeren. Een deel van de RJ sprak zich in 1966 uit vóór het gebruik van geweld ter bereiking van politieke idealen. Tot ± 1970 werd dit geweld, bij o.a. Vietnam-demonstraties, Maagdenhuisbezetting, "provo" e.d., gebruikt op het niveau van stenen, knuppels, rookbommen en molotov-cocktails. In 1970 ontstond binnen de RJ een discussie over de ontwikkeling van de stadsguerilla en het herorganiseren van de RJ volgens het cellenprincipe met een "legale" en een "illegale" tak.

In 1972 pleegde de Rode Jeugd d.m.v. mantelorganisaties een zevental bomaanslagen o.a. tegen multinationals als Philips en Nederlandse vestigingen van de Amerikaanse ITT (Holiday Inn en de verzekeringsmij. "de Zwolsche Algemeene"). Hierop volgden twee arrestaties en veroordelingen van RJ-leden <sup>II</sup> wegens het in bezit hebben van materiaal om zware buisbommen te vervaardigen, zoals deze tot dan toe slechts gebruikt waren door de BAADER-MEINHOF-Gruppe. In 1974 hief de RJ zichzelf op "vanwege de toenemende repressie van politie en justitie", aldus een persverklaring.

B. Rode Hulp (1974-1976)

De al in 1973 ter ondersteuning van de RJ-gedetineerden opgerichte Rode Hulp kwam na de opheffing van de Rode Jeugd nadrukkelijker naar voren. In deze RH verenigden zich voormalige RJ-leden en RJ-sympathisanten uit de "periferie".

II terugkeer uit de gevangenis leidde, behalve tot een radicalisering en internationalisering van de harde kern van RH, tot een interne discussie over de vraag van toepassing van geweld in Nederland. Deze discussie leidde tot afscheiding van een groepering rond II die de "gewapende strijd hier en nu" wilde voeren. Over deze groepering en sub-groeperingen handelt het hoofdstuk "Klein geweld in Nederland".

De "internationale" richting in de Rode Hulp vestigde in 1976 de aandacht op zich door de volgende gebeurtenissen.

1. De affaire . II (mei 1976)

In mei 1976 vond op de luchthaven van Tel-Aviv een bomontploffing plaats. Hierbij werden twee mensen gedood t.w. de Duitse terrorist II, die de bom vervoerde en een vrouwelijke veiligheidsbeambte van de luchthaven. Bij onderzoek bleek dat II had gereisd op het paspoort van de Nederlander II, lid van Rode Hulp. II verklaarde desgevraagd zijn paspoort afgegaan te hebben aan II (student, aanhanger van Rode Hulp) ten behoeve van politieke vluchtelingen vanuit de BRD. II hield het spoor op. Hij verklaarde het paspoort aan een onbekende man te hebben afgegeven.

2. Terroristisch Trainingskamp in Aden, Zuid-Jemen (juli 1976)

Gedurende de maand juli 1976 namen 15 personen vanuit Nederland, onder wie 11 leden van Rode Hulp, deel aan een terroristisch trainingskamp in Aden, Zuid-Jemen, georganiseerd door het Volksfront voor de bevrijding van Palestina (PFLP).

In dit kamp werd geoefend in stadsguerilla-activiteiten zoals het omgaan met explosieven. Ook het hanteren van vuistvuurwapens, machinegeweren, handgranaten e.d. stond op het programma.

Naast de 11 Rode Hulp-leden nam aan deze training het echtpaar ~~A~~ deel (dan nog te beschouwen als de PFLP-fractie binnen het Palestina Komitee), alsmede een Zuid-Molukker en een lid van de Irish Republican Socialist Party, met welke organisatie Rode Hulp via het Ierland Komitee Nederland nauwe relaties onderhield.

De kosten van de training en de helft van de reiskosten van de Nederlandse groep kwamen voor rekening van het PFLP, met dien verstande dat de groep als tegenprestatie één operatie t.b.v. het PFLP zou uitvoeren. Als zodanig is de verkenningsreis van ~~B~~ en ~~I~~ te beschouwen. Verondersteld mag worden dat, na het mislukken van deze operatie, de rekening met het PFLP nog niet is vereffend.

3. De arrestatie van ~~I~~

Ter voldoening van de genoemde "schuld aan het PFLP" verplichtte de groep zich tot het uitvoeren van één actie. Deze actie bestond uit een verkenningsactie, ter voorbereiding van een vliegtuigkaping, op de route Parijs-Tel-Aviv-Bombay, van Air-France. Deze actie werd uitgevoerd door ~~I~~ en ~~I~~ beiden deelnemers aan de training te Aden en beiden lid van de Rode Hulp. ~~I~~ gearresteerd op de luchthaven van Tel-Aviv, heeft inmiddels verklaard dat het in Aden wel degelijk ging om een stadsguerillatraining, in praktijk te brengen op eigen terrein in West-Europa.

Recentelijk is ~~I~~ in Israël tot zes jaar gevangenisstraf veroordeeld. ~~I~~ woont in Amsterdam.

Door de op bovenstaande affaire gevolgde perspublicatie vond Rode Hulp dat haar naam te besmet werd; hief zich, analoog aan de opheffing van Rode Jeugd in 1974, eind 1976 op.

C. Rood Verzetsfront

In januari 1977 vond de oprichting van het "Rood Verzetsfront" plaats. Secretariaatswerkzaamheden voor deze organisatie worden verricht door de ~~I~~ persoonlijke vrienden van de familie

II (deelnemers aan het kamp te Aden). Verwacht mag worden dat deze organisatie als één van de spreekbuizen gaat functioneren voor de in de "illegaliteit" verdwenen leden van Rode Hulp. Op de achtergrond speelt het echtpaar II in het Rood Verzetsfront een grote rol. Met name richt deze organisatie zich tegen de Europese Conventie ter bestrijding van het (politieke) terrorisme en tegen de rol van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten daarbij.

### III. "Klein geweld" in Nederland

De acties tegen de farmaceutische industrie (met name tegen de import van het "platspuitmiddel" Largactil) en tegen bepaalde ambtenaren kunnen op rekening worden geschreven van de actiegroepen "Helder van Geest/Schoon van Lichaam", resp. "Verbond tegen Ambtelijke Willekeur". Deze actiegroepen bewaren omtrent hun leden een volstrekt stilzwijgen. Uit o.m. schriftkundig onderzoek is gebleken dat beide actiegroepen elkaar overlappen en n.a.w. vanuit één centrale gedachtengang opereren. Uit politie-onderzoek in een concreet geval is komen vast te staan dat de bekende voormalige Rode Jeugd- en Rode Hulp-leider II althans daarin een leidende rol speelde.

II heeft zich, in concurrentie met II, later met II, steeds opgeworpen als theoreticus van de Rode Jeugd, later Rode Hulp. Hij deed dat zeer expliciet in een discussiestuk dat hij aan de leden van de Rode Hulp voorlegde in november 1975. II stuk verscheen in een periode waarin de Rode Hulp zich bevond in een fase van her-oriëntering: na zijn vrijlating was II (zeker nadat II zich had teruggetrokken) in toenemende mate de ideologische "lijn" van de RH gaan aangeven. In het kader van deze heroriëntering binnen Rode Hulp vond op 13 december 1975 in Amersfoort een vergadering plaats op initiatief van II en van II.

De belangrijkste stelling in het discussiestuk dat op deze vergadering ter tafel kwam was: "De doelstelling is HIER en NU gewapende strijd te laten ontstaan".


Om tijdens het opbouwen van de geweldsorganisatie de bevolking niet tegen de guerilla in te nemen door afschrikwekkende daden, zal men in het begin alleen gebruik maken van z.g. "klein geweld". Dit houdt in dat men, aldus het discussiestuk, analoog aan de Italiaanse Rode Brigades, "de macht in de vorm van personen" wil aanpakken.

E.e.a. is al van de grond gekomen, getuige de daden van de actiegroepen "Verbond tegen Ambtelijke Willekeur" en "Helder van Geest/Schoon van Lichaam".

Degenen die het doelwit van deze acties vormen, zijn de mensen die de macht hebben, t.w. de directies van multinationale ondernemingen, hoge ambtenaren e.d. Een psychologische oorlog wordt tegen deze categorieën gevoerd.

Een scala van deze acties heeft zich recentelijk voorgedaan, o.a. in de vorm van de "bommen" die werden aangetroffen in Naarden en Oosterbeek. Het vermoeden bestaat dat deze bommen opzettelijk zodanig waren geconstrueerd dat zij niét of met beperkte gevolgen tot ontbranding zouden komen.

De bedoeling (en het effect) van e.e.a. is dat men laat weten in staat te zijn bommen (in de toekomst uiteraard zwaardere) te vervaardigen en te plaatsen, waar en bij wie men wil. Via dit "kleine geweld" wil men in de toekomst komen (en met zoveel woorden wordt dit ook geschreven in het betreffende discussiestuk) tot het directe afschieten van de mensen die het doelwit zijn. Het discussiestuk is verder doorspekt met stellingen betreffende de guerilla van o.a. LENIN MAO en LIN PIAO.

De opsteller van het stuk (  ) is van mening, dat er verschillende groeperingen zullen ontstaan, die allen een wat verschillend antwoord hebben op de vraag hoe de gewapende strijd gevoerd moet worden. Deze groeperingen zullen in de persoonlijke sfeer weinig contact met elkaar hebben, maar vormen in zeker opzicht toch één geheel, omdat ze verbonden zijn door de gewapende strijd, die ze hier en nu voeren.

Als "verschillende groeperingen" kunnen momenteel het "Verbond tegen Ambtelijke Willekeur", de actiegroep "Helder van Geest/Schoon

van Lichaam" (waarin II een belangrijke rol speelt), mogelijk een groep rond II en "de illegalen" (de deelnemers aan het Aden-kamp e.d.) onderscheiden worden. Hierbij moet aangetekend worden dat deze laatste groep, die II zich tijdens de genoemde vergadering in december 1975 uitdrukkelijk van het "klein geweld"-concept van II heeft gedistancieerd.

Deze illegale guerillagroeperingen moeten terug kunnen vallen op legale instellingen, teneinde via legale bulletins "kameraadschappelijke kritiek" op elkaar te kunnen uitoefenen. De legale instellingen van vandaag zijn het Rood Verzetsfront met haar gelijknamige blad en het Ierland Komitee met het Ierland Bulletin, terwijl voor incidentele publicaties ook bladen als "de Vrije Socialist" van de anarchistische Federatie van Vrije Socialisten in aanmerking komen.

IV. Voorlopige conclusie

Als voorlopige conclusie kan gelden dat de reeks "aanslagen" met brandbommen, molotov-cocktails, stenen e.d. geheel in te passen is in het "klein geweld"-concept dat - overgenomen van de Italiaanse Rode Brigades - door II aan de Nederlandse verhoudingen is aangepast.

18 maart 1977.